

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2388

Vragen van de leden **Teeven** en **Van Baalen** (beiden VVD) aan de ministers van Justitie en van Buitenlandse Zaken over *Belgische criminelen met een onherroepelijke gevangenisstraf die door Nederland niet worden uitgeleverd*. (Ingezonden 27 februari 2009)

1

Bent u bekend met een artikel in het (Belgische) blad P-Magazine dat criminelen uit België met een onherroepelijke veroordeling in Nederland eenvoudig aan een Nederlands paspoort zouden kunnen komen?¹

2

Welke actie gaat u ondernemen om er voor te zorgen dat Belgische onderdanen, die de Nederlandse nationaliteit willen hebben, grondig worden gecheckt op hun criminele verleden en strafrechtelijke veroordelingen? Wordt er bij een aanvraag tot naturalisatie niet gecontroleerd of men in het buitenland onherroepelijk is veroordeeld voor een strafbaar feit? Is dat ook gebeurd in de zaken die worden beschreven in P-Magazine?

3

Is het waar dat tot Nederlander genaturaliseerde Belgische onderdanen, die in België onherroepelijk zijn veroordeeld, ter

executie van hun gevangenisstraf niet worden uitgeleverd aan België? Wat is daarvan de reden? Is het inderdaad nog noodzakelijk dat er door België een Verdrag tussen beide landen wordt geratificeerd? Is er door Nederland in het verleden al eens aangedrongen bij België op ratificatie? Zo nee, waarom niet?

4

Bent u van mening dat er voor Nederland op grond van het Europees Aanhoudings Bevel (EAB) en het Europees Kaderbesluit over de overbrenging van gevangenen onvoldoende juridische grondslag bestaat om tot Nederlander genaturaliseerde Belgen met een vaste woonplaats in Nederland ter executie van hun onherroepelijke gevangenisstraf uit te leveren aan België?

5

Levert Nederland ook andere personen, die tot Nederlander zijn genaturaliseerd, hier in Nederland een vaste woon- of verblijfplaats hebben, en onherroepelijk zijn veroordeeld in het land van herkomst, niet aan die landen uit ter executie van een gevangenisstraf welke in dat andere land is opgelegd?

6

Welke maatregelen gaat u op korte termijn nemen om er zorg voor te dragen dat criminelen, die in het buitenland onherroepelijk zijn veroordeeld, Nederland niet

gebruiken als toevluchtsoord, vanwaar uit zij niet worden uitgeleverd?

7

Bent u van mening dat personen moeten worden gedenaturaliseerd indien zij feiten en omstandigheden hebben verzwegen die, indien bekend bij Nederland, het afgeven van een Nederlands paspoort in de weg zouden hebben gestaan?

¹ Radio 1, «Goedemorgen Nederland», 25 en 26 februari 2009 en het Belgische P-Magazine «Topcrimineel! Naar Holland!».

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 17 april 2009), Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2014

1

Ja.

2

Bij een aanvraag tot het verlenen van de Nederlandse nationaliteit wordt gecontroleerd op criminele antecedenten in Nederland door middel van het raadplegen van Nederlandse politieregisters en Justitiële documentatie. Antecedenten vormen in principe reden tot weigering van naturalisatie. Tijdens de behandeling van een naturalisatieverzoek wordt de aanvrager ook gevraagd naar binnenlandse en buitenlandse

strafbare feiten. Dit heeft betrekking op een eventueel lopende vervolging dan wel een veroordeling. De aanvrager ondertekent hiertoe een zogenaamde waarheidsverklaring. Ook openstaande strafzaken worden in de beoordeling betrokken. Het beeld dat in het aangehaalde artikel wordt geschetst is evenwel niet helemaal juist. Weliswaar levert Nederland geen eigen onderdanen over voor de tenuitvoerlegging van een straf (zie hiervoor het antwoord op vraag 3, 4 en 5), wel kan het verleende Nederlanderschap met terugwerkende kracht worden ingetrokken indien later – bijvoorbeeld op basis van door de Belgische autoriteiten verstrekte inlichtingen – blijkt dat de aanvrager heeft gelogen over buitenlandse strafzaken. Ik verwijs u hiervoor naar het antwoord op vraag 7. Uit de twee naturalisatiedossiers uit 1996 van de zaken die worden beschreven in P-Magazine blijkt dat één van beide personen genaturaliseerd was op 20 augustus 1996 en de ander voorgedragen voor naturalisatie bij Hare Majesteit de Koningin op 28 augustus 1996 en vervolgens genaturaliseerd op 5 september 1996, terwijl in België het strafrechtelijk vooronderzoek naar beiden is gestart op 28 augustus 1996. De IND was voor en tijdens de naturalisatie niet van de Belgische strafzaak op de hoogte. Of betrokkenen zelf van het aanstaande onderzoek afwisten en hadden dienen te melden, is mij thans niet bekend. Nazoeking hiernaar is niet relevant voor eventuele intrekking van het Nederlanderschap, omdat sinds de verlening meer dan 12 jaren is verstreken (zie hieromtrent het antwoord op vraag 7).

3, 4 en 5

Op basis van artikel 6 lid 2 van de Overleveringswet wordt overlevering van een Nederlander niet toegestaan indien deze is gevraagd ten behoeve van de tenuitvoerlegging van een onherroepelijke vrijheidsstraf. Daarbij maakt het geen verschil of de betrokken persoon het Nederlanderschap door middel van naturalisatie heeft verworven. Bij een dergelijke weigering zegt Nederland altijd toe dat het de tenuitvoerlegging van de straf wil overnemen. Dit is volgens het kaderbesluit over het Europees aanhoudingsbevel vereist. Het kaderbesluit bevat geen regels over de wijze waarop die overname

van de tenuitvoerlegging plaats zal vinden. Dat is overgelaten aan de lidstaten. Het initiatief voor die overdracht gaat uit van de lidstaat die de overlevering heeft gevraagd. Voor de tenuitvoerlegging van een buitenlands vonnis is in Nederland en vele andere lidstaten een verdragsbasis vereist. Nagenoeg alle lidstaten van de Europese Unie zijn evenals Nederland partij bij een EU-verdrag inzake de tenuitvoerlegging van buitenlandse strafvonnissen dat voorziet in het overnemen van de tenuitvoerlegging van een straf. Uitzondering daarop vormt België. België is evenmin partij bij andere verdragen die een rechtsgrondslag bieden voor een overdracht in deze gevallen. Nederland heeft bij België al langere tijd aangedrongen op ratificatie van die verdragen. Volgens informatie die is ontvangen van het Belgische Ministerie van Justitie loopt de goedkeuringsprocedure voor het Europees Verdrag inzake de Internationale Geldigheid van Strafvonnissen. Op korte termijn zal de behandeling in de plenaire vergadering van de Belgische Senaat worden behandeld. Nadat België partij is geworden bij het verdrag kan het de tenuitvoerlegging van de straf aan Nederland overdragen.

6

Nog afgezien van de vraag of er sprake is van criminelen die hun toevlucht in Nederland zoeken, zal uit het antwoord op de voorgaande vragen zijn gebleken dat Nederland geen toevluchtsoord is.

7

De Rijkswet op het Nederlanderschap kent sinds 1 april 2003 de mogelijkheid tot intrekking van het verleende Nederlanderschap indien de naturalisatie berust op een door de betrokken persoon gegeven valse verklaring of bedrog, dan wel op het verzwijgen van enig voor de naturalisatie relevant feit. Is sinds de naturalisatie twaalf jaar verlopen, dan verbiedt de wet om reden van rechtszekerheid de intrekking (tenzij sprake is van oorlogsmisdrijven, foltering of genocide).